

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

PLENUL

HOTĂRÂREA nr. 658

din 22 iunie 2015

Prin raportul nr. 3122/IJ/1887/DIJ/807/DIP/2015, Inspekția Judiciară a înaintat Plenului Consiliului Superior al Magistraturii rezultatul verificărilor efectuate la sesizarea președintelui Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la apărarea independenței sistemului judiciar, ca urmare a unor demersuri instituționale promovate de către cinci senatori, la data de 25.05.2015, în contextul pronunțării deciziei definitive de achitare a doamnei Mariana Rarinca și a dezbaterii în spațiul public, începând cu data de 21.05.2015 a aceluiași subiect.

Analizând raportul Inspekției Judiciare și văzând înscrisurile atașate, Plenul reține următoarele:

La data de 27.05.2015, sub nr. 1/12670/27.05.2015, a fost înregistrată la Inspekția Judiciară sesizarea președintelui Consiliului Superior al Magistraturii, prin care a solicitat ca, în conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, și art. 7 alin. (4) lit. a) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii, aprobat prin Hotărârea nr. 326/2005 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, cu modificările și completările ulterioare, să se efectueze verificări cu privire la apărarea independenței sistemului judiciar, ca urmare a unor demersuri

instituționale promovate de către cinci reprezentanți ai Senatului României, la data de 25.05.2015, în contextul pronunțării deciziei definitive de achitare a doamnei Mariana Rarinca și a dezbaterii în spațiul public, începând cu data de 21.05.2015 a aceluiași subiect.

În cadrul verificărilor efectuate în conformitate cu dispozițiile art. 74 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, și cu dispozițiile art. 53 - 54 din Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție de către Inspekția Judiciară, aprobat prin Hotărârea nr. 1027/2012 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, au fost avute în vedere scrisoarea adresată Președintelui României de către un număr de cinci membri ai Senatului României, în contextul pronunțării deciziei definitive de achitare a doamnei Mariana Rarinca, răspunsul Președintelui României la această scrisoare, precum și articolele și dezbaterile apărute în presa scrisă și audiovizuală cu privire la acest subiect.

Totodată, s-au făcut verificări în programul ECRIS, în dosarele nr. _____ și nr. _____ înregistrate pe rolul T _____ i B _____, precum și în dosarele atașate acestora.

Verificările efectuate au fost finalizate la data de 04.06.2015.

Conform raportului Inspekției Judiciare, rezultă că, la data de 25.05.2015, un număr de cinci membri ai Senatului României, respectiv domnii Călin Popescu-Tăriceanu, Daniel Barbu, Petru Ehegartner, Ioan Ghișe și Nicolae Nasta au adresat domnului Klaus Iohannis, Președintele României, o scrisoare, cu următorul conținut:

„Domnule Președinte al României

Avem onoarea de a vă ruga să dați curs următoarei solicitări pe care v-o adresăm în calitate de membri ai Senatului României și de liberali.

Permiteți-ne mai întâi să evocăm evenimentul a cărui gravitate ne-a determinat să vă scriem. Pe 21 mai, Curtea de Apel din București a stabilit definitiv nevinovăția cetățeanului Mariana Rarinca. Judecătorii au constatat că aceasta a petrecut mai mult de șase luni în arest preventiv pentru o faptă pe care nu a comis-o și pentru care nu au existat vreodată probe. Doamna Rarinca, un cetățean fără influență ori legături politice, a fost arestată pe nedrept și cu sfidarea oricăror garanții constituționale de către Direcția Națională Anticorupție, condusă de Laura Codruța Kovesi, în urma unui denunț

calomnios făcut de președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, Livia Stanciu.

Într-o asemenea situație, în care drepturile și libertățile fundamentale ale unui cetățean obișnuit au fost încălcate de către doi înalți magistrați în mod deliberat și cu rea-credință, vă cerem Domnule Președinte, să folosiți atât instrumentele constituționale și legale de care dispuneți, cât și autoritatea morală inerentă instituției Președintelui României pentru a le înlătura, prin demitere ori prin demisie, din funcțiile pe care le ocupă în mod nedemn pe doamnele Livia Stanciu și Laura Codruța Kovesi.

De asemenea, vă rugăm să utilizați poziția pe care o aveți în Consiliul Superior al Magistraturii prin efectul atribuțiilor dumneavoastră constituționale pentru a solicita Consiliului declanșarea unei anchete disciplinare pe numele celor doi magistrați, pentru a determina dacă aceștia mai îndeplinesc condițiile profesionale și morale pentru a activa în magistratură.

Avem convingerea, Domnule Președinte, că împărtășiți indignarea noastră față de pervertirea noțiunii de stat de drept, oricum am defini-o, de către cei doi înalți magistrați. Dacă înțelegem statul de drept ca Rechtsstaat sau Etat de droit, acesta înseamnă limitarea puterii represive a statului și protecția sporită a sferei libertăților individuale față de abuzul autorităților publice; dacă înțelegem statul de drept ca rule of law, ne așteptăm să domnească legile și nu bunul plac al celor care ar putea manipula normele și procedurile legale în propriul lor interes. Există în acest moment atât suspiciunea rezonabilă, cât și indicii temeinice că Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție și Procurorul Șef al Direcției Naționale Anticorupție au utilizat abuziv întregul dispozitiv al puterii represive a statului împotriva unui cetățean obișnuit doar pentru atingerea unui interes privat de natură patrimonială.

În final, vă rugăm Domnule Președinte să vă alăturați neîntârziat și fără rezerve Parlamentului României în demersul acestuia de a modifica Codul de procedură penală în sensul eliminării arestului preventiv pentru infracțiunile comise fără violență și a înlocuirii 'suspiciunii rezonabile' prin 'indicii temeinice' ca precondiție pentru punerea în mișcare a acțiunii penale. Avem în cazul Rarinca dovada scandalooasă și peremptorie a modului abuziv în care unii magistrați, chiar de cel mai înalt nivel, recurg la practica arestului preventiv în temeiul unor bănuieli a căror rezonabilitate nu poate fi argumentată. Este acum evident că arestul preventiv nu este o temere a oamenilor politici, ci un flagel real ce distruge viața și încalcă demnitatea a mii de cetățeni obișnuiți care au dreptul să se bucure de protecția legii. Nu trebuie să mai îngăduim ca cineva să mai cadă vreodată victimă bunului plac și intereselor oculte ale unora dintre cei însărcinați cu aplicarea legii”.

De asemenea, în cuprinsul aceleiași scrisori s-a inserat și încunoștințarea ce a fost astfel formulată: „*Domnule Președinte, ne permitem să considerăm publică această scrisoare.*”

La data de 28.05.2015, Președintele României, domnul Klaus Iohannis, i-a transmis o scrisoare președintelui Senatului, domnul Călin Popescu-Tăriceanu, cu următorul conținut:

„Stimate domnule Președinte al Senatului,

La data de 26 mai a.c., mi-ați transmis o scrisoare, semnată împreună cu alți patru membri ai Senatului, prin care îmi solicitați ca, folosind instrumentele constituționale și legale de care dispun, să înlătur, prin demitere sau demisie, din funcțiile pe care le ocupă, pe președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, doamna Livia Stanciu, și pe procurorul-șef al Direcției Naționale Anticorupție, doamna Laura-Codruța Kovesi, și să inițiez, în cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, o anchetă disciplinară a celor doi magistrați menționați. Totodată, îmi solicitați să mă alătur, neîntârziat și fără rezerve Parlamentului în demersul acestuia de modificare a Codului de procedură penală în sensul eliminării arestului preventiv pentru infracțiunile comise fără violență și a înlocuirii noțiunii de „suspiciuni rezonabile” cu cea de „indicii temeinice” ca precondiție pentru punerea în mișcare a acțiunii penale.

Referitor la solicitarea de înlăturare din funcție a președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție și a procurorului-șef al Direcției Naționale Anticorupție, precizez că Președintele României nu dispune de asemenea competențe constituționale sau legale. În plus, Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și al procurorilor nu prevede instituția demiterii, ci pe cea a revocării, ca modalitate juridică de încetare a unei funcții de conducere exercitate de un judecător sau de un procuror înainte de termenul pentru care a fost numit. Măsura revocării nu poate fi luată de către Președintele României. Aplicarea acestei sancțiuni se poate face numai după parcurgerea unei proceduri ale cărei etape sunt prevăzute de Legea nr. 303/2004.

În ceea ce privește solicitarea de înlăturare a celor doi magistrați prin demisie, consider că demisia dintr-o funcție de conducere reprezintă un act unilateral de voință, care nu poate fi determinat sau influențat de nicio autoritate publică, deci nici de către Președintele României.

Asigurarea independenței justiției reprezintă un element fundamental al statului de drept, iar potrivit Legii fundamentale, Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției,

fîind singura autoritate publică ce are competența să se pronunțe cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor și a procurorilor și, implicit, cu privire la cariera acestora. În conformitate cu prevederile Art. 97 alin.(1) din Legea nr.303/2004, orice persoană poate sesiza Consiliul Superior al Magistraturii, în legătură cu activitatea sau conduita necorespunzătoare a judecătorilor sau procurorilor, încălcarea obligațiilor profesionale în raporturile cu justițiabilii ori săvârșirea de către aceștia a unor abateri disciplinare. Din această perspectivă, consider că, în măsura în care apreciați necesar, urmează să vă adresați direct Consiliului Superior al Magistraturii, întrucât Președintele României nu are atribuția de a declanșa, în numele niciunei alte autorități sau persoane, un asemenea demers juridic.

În ceea ce privește solicitarea de a mă alătura demersului Parlamentului de modificare a Codului de procedură penală, îmi mențin poziția exprimată public, prin care mi-am manifestat opoziția față de o eventuală modificare a acestor reglementări.

În opinia mea, o situație particulară și regretabilă precum cea menționată în scrisoarea dumneavoastră trebuie analizată în primul rând în cadrul autorității judecătorești, cu prioritate la nivelul Consiliului Superior al Magistraturii, ceea ce nu exclude dezbaterile civice asupra ei, însă nu presupune cu necesitate valorificarea unui astfel de precedent în plan politic.

Un caz particular, oricât de regretabil ar fi, nu poate constitui un motiv suficient și rezonabil pentru modificarea legislației penale. Pentru adoptarea sau modificarea unor legi este necesară o analiză aprofundată, inclusiv a impactului social și juridic pe care astfel de noutăți le-ar putea produce în viața societății. Codul penal și Codul de procedură penală au intrat în vigoare relativ recent și, din această perspectivă, aplicarea lor pe o durată atât de scurtă nu a permis crearea unei cazistici suficiente care să inducă o justificare rezonabilă pentru modificarea acestora, separat de orice rațiuni sau interese politice.

Refuzul meu de a mă ralia unui demers parlamentar de modificare a legislației penale rămâne ferm, cu atât mai mult cu cât toate aceste modificări legislative par a urmări diminuarea capacității autorității judecătorești de instrumentare a dosarelor penale, inclusiv a celor de mare corupție”.

În raport se mai arată că acest subiect a fost dezbătut în spațiul public, începând cu data de 21.05.2015. Se menționează, cu titlu exemplificativ:

Agerpres Monitoring (26.05.2015 – www.ziaruldeiasi.ro/stiri/tariceanu-catre-iohannis-inlaturati-le-din-functii-pe-kovesi-si-livia-stanciu) – Tăriceanu cere demiterea procurorului-șef al DNA și a președintei ICCJ în urma evenimentului care a avut loc pe 21 mai, când

Curtea de Apel București a stabilit definitiv nevinovăția cetățeanului Mariana Rarinca, care a petrecut mai mult de șase luni în arest preventiv, pentru o faptă pe care nu a comis-o și pentru care nu au existat niciodată probe. Doamna Rarinca, un cetățean fără influența ori legături politice, a fost arestată pe nedrept și cu sfidarea oricăror garanții constituționale de către Direcția Națională Anticorupție, condusă de Laura – Codruța Kovesi, în urma unui denunț calomnios făcut de președintele ICCJ, Livia Stanciu. (...) se arată în scrisoarea semnată de senatorii PLR Călin Popescu-Tăriceanu, Daniel Barbu, Petru Ehegartner, Ioan Ghișe și Nicolae Nasta.

Agerpres Monitoring (26.05.2015 – www.qmagazine.ro/actual/tariceanu-catre-presedintelui-iohannis-demiterea-liviei-stanciu-si-a-codrutei-kovesi) - Tăriceanu cere președintelui Iohannis demiterea Liviei Stanciu și a Codruței Kovesi – *Cinci senatori, printre care și președintele Camerei superioare a Parlamentului, Călin Popescu-Tăriceanu, i-au solicitat marți, printr-o scrisoare, președintelui Klaus Iohannis să le înlăture, prin demitere ori prin demisie, pe Livia Stanciu, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, și Laura Codruța Kovesi, șeful DNA, pentru încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale Mariane Rarinca (...)*

Agerpres Monitoring (26.05.2015 – www.amosnews.ro) - Tăriceanu cere demisia Liviei Stanciu și a Laurei Codruța Kovesi – *Călin Popescu Tăriceanu și alți senatori PLR îi cer lui Klaus Iohannis să le înlăture din funcții pe președinta Înaltei Curți de Casație și Justiție, Livia Stanciu și pe șefa DNA, Laura Codruța Kovesi. (...)*

Agerpres Monitoring (26.05.2015 – Antena 3, ora 00.48) - Tăriceanu cere președintelui demiterea lui Stanciu și Kovesi – *Călin Popescu-Tăriceanu îi cere lui Iohannis demiterea Laurei Codruța Kovesi și a Liviei Stanciu pentru cazul Mariane Rarinca. (...)*

Agerpres Monitoring (26.05.2015 – Realitatea TV, ora 17.30) - Tăriceanu cere demisia Codruței Kovesi – *Seful Senatului, Călin Popescu-Tăriceanu, cere demisia Laurei Codruța Kovesi și Liviei Stanciu, cea care este șefa Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru cazul Mariane Rarinca, care a stat șase luni după gratii nevinovată. (...)*

Agerpres Monitoring (26.05.2015 – Digi 24 HD, ora 17.34) – Cinci parlamentari cer demiterea șefei DNA – *Președintele Senatului, Călin Popescu-Tăriceanu, îi cere președintelui României să o demită pe Laura Codruța Kovesi de la șefia DNA și, de asemenea, să o destituie pe Livia Stanciu din funcția de președinte al Curții Supreme. O solicitare semnată de cinci parlamentari,*

inclusiv Călin Popescu-Tăriceanu, toți făcând parte din grupul său de foști liberali. (...)

Agerpres Monitoring (26.05.2015 – B1 TV, ora 18.01) - Tăriceanu cere demisia Livia Stanciu și a Laurei Codruța Kovesi – *Călin Popescu-Tăriceanu cere demisia șefului ÎCCJ, Livia Stanciu și a procurorului-șef, Laura Codruța Kovesi. (...)*

Agerpres Monitoring (26.05.2015 – Realitatea TV, ora 18.04) - Tăriceanu cere demisia șefei ÎCCJ – *Cazul Rarinca, femeia care a făcut 6 luni de arest preventive degeaba, este pretextul șefului Senatului, Călin Popescu-Tăriceanu, să-i ceară președintelui Iohannis să le înlăture pe șefa DNA, Laura Codruța Kovesi și șefa ÎCCJ, Livia Stanciu. (...)*

Agerpres Monitoring (26.05.2015 – Antena 3, ora 18.58) – La ordinea zilei — Intervenție telefonică a președintelui Senatului, Călin Popescu Tăriceanu – (...) Călin Popescu-Tăriceanu: (...) *Acum, pe fondul problemei, cred că suntem în fața unei situații extreme de grave, în care credibilitatea justiției este pusă sub un mare semn de întrebare, având în vedere că președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, în urma unui denunț calomnios, ajunge, în limbaj popular, să înfunde în închisoare șase luni de zile un om nevinovat (...) dar este clar că aceste legături care au funcționat pe repede înainte între președintele Înaltei Curți și DNA, au dus la arestarea persoanei de care vorbeam, pe baza actualelor prevederi din Codul penal, pe care le-am criticat de nenumărate ori (...) Același lucru se aplică, bineînțeles, și doamnei Kovesi, în calitatea ei de procuror șef al DNA, care aplică pe bandă rulantă aceste prevederi ale Codului Penal (...) Călin Popescu-Tăriceanu : Eu cred că aici președintele, sigur, chiar dacă nu are instrumentele legale de a le obliga sau de a le demite, dar are autoritatea morală să ia atitudine în aceste situații, pentru că, după cum știm, și în cazul președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție, și în cazul procurorului șef de la DNA, numirile sunt făcute de președintele României. (...)*

Agerpres Monitoring (26.05.2015 – Digi 24 HD, ora 19.05) – Președintele Senatului cere demiterea șefei DNA – *Șefului Senatului, Călin Popescu-Tăriceanu, îi cere președintelui Klaus Iohannis demiterea procurorului-șef al DNA și a președintelui ÎCCJ. Laura Codruța Kovesi și Livia Stanciu ar fi vinovate de abuz în cazul femeii care a fost arestată pentru că ar fi șantajat-o pe șefa Curții Supreme. Aceste presupuse abuzuri sunt și motivul pentru care Tăriceanu vrea acceptul șefului statului pentru două modificări importante la Codul penal. (...)*

Agerpres Monitoring (26.05.2015 – TVR 1, ora 20.16) - Tăriceanu vrea capul lui Kovesi – *Călin Popescu-Tăriceanu vrea demisia celor mai puternice femei din justiție. El i-a trimis o*

scrisoare lui Klaus Iohannis prin care îi cere să le înlăture prin demitere ori demisie pe șefa DNA, Laura Codruța Kovesi, dar și pe șefa ÎCCJ, Livia Stanciu. (...)

Agerpres Monitoring (26.05.2015 – TVR 1, ora 21.01) – Vorbește liber – Intervenție telefonică a președintelui Senatului României, Călin Popescu Tăriceanu – (...)
Călin Popescu-Tăriceanu : (...) iată că astăzi suntem în situația în care, după ce am vorbit în ultima vreme foarte des despre abuzurile justiției și excesele justiției, vedem că chiar persoana care este în fruntea celei mai înalte instanțe în România comite un astfel de abuz, prin care un om nevinovat, un om simplu (...) iată că este vorba astăzi de un om simplu, căruia, datorită acțiunii președintei ÎCCJ i-a fost luată libertatea șase luni de zile în mod abuziv. Cred că decizia Curții de Apel arată totuși că instituția justiției funcționează corect. Dar abuzul pe care l-a făcut președinta Înaltei Curți, împreună cu DNA, care a cuplat la acest demers și s-a executat pe foc automat în a o aresta și a o reține șase luni de zile nu poate fi tolerat într-o țară care se dorește să fie numită stat de drept, în care o astfel de acțiune decredibilizează justiția. Prin urmare, demisia celor două doamne care conduc Înalta Curte și DNA mi se pare un gest nu firesc, nu normal, mi se pare un gest necesar pentru a reda credibilitatea cetățenilor în justiția română. (...)

Agerpres Monitoring (26.05.2015 – B1 TV, ora 22.10) – Ultimul cuvânt - Intervenție telefonică a președintelui Senatului României, Călin Popescu Tăriceanu – (...)
Călin Popescu-Tăriceanu: Când doamna Stanciu, în calitatea de președintă a Înaltei Curți, face o plângere, un denunț de fapt, la adresa doamnei Rarinca și care mai departe, într-o posibilă complicitate cu DNA, ajunge să fie, pe baza, așa cum vedem și de și, a unor suspiciuni, private de libertate șase luni de zile, cred că cele două doamne nu mai au, după părerea mea, din punct de vedere profesional și moral, ce să caute în fruntea acestor două instituții, dacă vrem în continuare să păstrăm cât de cât percepția publică și credibilitatea despre justiție. (...) Realizator : Doamna Stanciu a depus o plângere. Este o plângere penală. (...) Putem să-i facem o vină doamnei Stanciu pentru faptul că a făcut o plângere? Era dreptul ei constituțional. Adică a depus o plângere la un organ de anchetă. Călin Popescu-Tăriceanu : Da, acum, stați puțin, eu cred că trebuie să discutăm totuși altceva. Dincolo de dreptul pe care îl avea, dar pe care trebuia să-l exercite bazându-se pe niște elemente concrete, din moment ce Curtea de Apel a achitat-o pe doamna Rarinca, se dovedește că această plângere pe care a făcut-o doamna Stanciu era complet nefondată. Deci ea, practic, a abuzat de poziția de putere pe care o are pentru a reprima libertatea unei persoane nevinovate, despre asta vorbim, pentru a-i închide gura,

pentru ca obligațiile pe care le avea față de persoana respectivă să nu și le achite. Sunt multe lucruri grave care trebuie avute în vedere în acest caz, un caz care mie mi se pare că este probabil mult mai important de analizat decât, așa cum s-a întâmplat în ultima vreme, în cazul unor oameni politici. (...)

Agerpres Monitoring (27.05.2015 – www.curierulnational.ro /politic/2015-05-27) – Călin Popescu Tăriceanu: Este o situație extrem de gravă când un om obișnuit este arestat pentru șase luni doar pe bază de suspiciuni. Justiția trebuie să apere drepturile cetățeanului. – Foto B1 TV : (...) Când avem o hotărâre de nevinovăție a acelei persoane, ne punem întrebări ce se întâmplă cu unele persoane sus puse, a explicat președintele Senatului, referindu-se la Livia Stanciu, președintele ICCJ, și Laura Codruța Kovesi, șefa DNA.

Agerpres Monitoring (27.05.2015 – Bursa/Politic) – Înlăturați-le din funcții pe Kovesi și Livia Stanciu – Senatorul Călin Popescu Tăriceanu, alături de mai mulți colegi din PLR, i-a transmis, ieri, o scrisoare deschisă președintelui Klaus Iohannis, în care îi cere "să le înlăture, prin demitere ori prin demisie, din funcțiile pe care le ocupă în mod nedemn, pe Livia Stanciu și Laura Codruța Kovesi. (...)

Agerpres Monitoring (27.05.2015 – Adevărul/Politic) – Tăriceanu îi cere lui Iohannis schimbarea lui Kovesi și Stanciu – Președintele Senatului împreună cu alți patru senatori PLR, i-au transmis o scrisoare publică președintelui Klaus Iohannis, în care îi cer demiterea Laurei-Codruța Kovesi, procurorul șef al DNA și a Liviei Stanciu, președinta Înaltei Curți de Casație și Justiție, ca urmare a declarării de către Curtea de Apel București a nevinovăției Mariane Rarinca, arestată preventiv în urma unui denunț al șefei ÎCCJ (...)

Agerpres Monitoring (27.05.2015 – Evenimentul Zilei) – Tăriceanu o acuză de denunț calomnios pe Livia Stanciu – Cinci senatori PLR, în frunte cu președintele Senatului, Călin Popescu Tăriceanu, i-au scris președintelui Klaus Iohannis, căruia i-au cerut să le înlăture, prin demitere ori prin demisie, pe Livia Stanciu, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, și Laura-Codruța Kovesi, șefa DNA. Ei își justifică intervenția invocând cazul Mariane Rarinca, acuzată de șantaj la adresa președintelui ÎCCJ, ținută în arest timp de șase luni și, în final, achitată. (...)

Agerpres Monitoring (27.05.2015 – România Liberă/Justiție) – Tăriceanu vrea decapitarea DNA și ÎCCJ – Președintele Senatului, Călin Popescu Tăriceanu, i-a cerut șefului statului, Klaus Iohannis, să le înlăture prin "demitere ori demisie" pe șefa DNA, Laura-Codruța Kovesi și pe șefa Înaltei Curți, Livia Stanciu. Pretextul solicitării a fost o recentă hotărâre a Curții de

Apel București, care a declarant-o nevinovată pe Mariana Rarinca, acuzată că ar fi șantajat-o pe Livia Stanciu. (...)

Agerpres Monitoring (27.05.2015 – Național/Justiție) – Tăriceanu, atac frontal. Să fie demise Laura-Codruța Kovesi și Livia Stanciu! – *Președintele Senatului cere președintelui Klaus Iohannis, printr-o scrisoare deschisă, "înlăturarea prin demitere ori demisie" a șefelor DNA și ÎCCJ (...)*

Blog Ion Cristoiu (27.05.2015) – Gândul de miercuri, 27 mai 2015 – Judecătorii care au îndrăznit s-o achite pe nevinovata Mariana Rarinca vor fi înhățați de binomul SRI-DNA?! – *Un grup de senatori conduși de Călin Popescu-Tăriceanu au trimis președintelui Klaus Iohannis o scrisoare prin care se cere demiterea Lievei Stanciu și a Codruței Kovesi pentru cele șase luni cât a stat Mariana Rarinca în arest preventiv, pentru că șefa DNA a vrut să-i servească hachițele celei care mai e (???) Președinta Înaltei Curți de Casație și Justiție. Că e vorba de o acțiune politicianistă nu încapе vorbă. Președintele României nu poate s-o demită nici pe nevastă-sa, d-apoi pe președinta ÎCCJ și pe șefa DNA (...)*

www.stiripesurse.ro – 27.05.2015 – *Ion Cristoiu îi desființează pe Predoiu și pe un cunoscut jurnalist. Cu ce ar fi șantajat premierul desemnat al PNL – Jurnalistul Ion Cristoiu analizează, într-un editorial postat pe blogul personal, gestul lui Călin Popescu Tăriceanu de a-i transmite o scrisoare lui Klaus Iohannis în care îi cere demiterea șefei DNA, Laura Codruța Kovesi și șefei ÎCCJ, Livia Stanciu (...).*

Agerpres Monitoring (26.05.2015 – www.jurnalul.ro) – Două tăceri grele – (...) *O femeie a fost achitată definitiv după șase luni de închisoare pentru că șefa de la Înalta Curte, doamna Livia Stanciu, a mințit că a fost șantajată de acesta. În realitate, femeia, doamna Mariana Rarinca, își cerea înapoi banii cheltuiți pentru întreținerea unor proprietăți ale doamnei Stanciu și ale soțului său. În loc să-și plătească datoriile, doamna Stanciu a băgat-o la pușcărie prin denunțul său mincinos. Publicația Lumea Justiției arată azi că au desăvârșit ticăloșia procurorii DNA Iulian Pancescu si Carmen Damian care au ignorat adevărul și probele. (...)*

Agerpres Monitoring (25.05.2015 – Azi/Justiție) – Este o rușine! Șerban Nicolae cere demisia președintei ÎCCJ – (...) *"Îi cer public demisia din magistratură, nu numai din funcția de la ÎCCJ, ci din magistratură", a declarat Șerban Nicolae, la Antena 3. Potrivit senatorului,*

Livia Stanciu s-a dovedit a fi un "indiviz abuziv".(...)

Agerpres Monitoring (22.05.2015 – Jurnalul Național) – (...) *Livia Stanciu este încă președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție și a denunțat-o pe creditoarea ei că o șantajează. (...) Denunțul a fost rezolvat în regim de maximă urgență de procurorii doamnei Kovesi. (...) Acum eliberată, femeia ȚEPUITĂ de PREȘEDINTA ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE povestește calvarul prin care a trecut pentru că a cerut "monumentului de moralitate" din vârful țării să-și plătească datoriile. (...)*

Agerpres Monitoring (22.05.2015 – Nașul TV) – (...) *Livia Stanciu are însă o prietenă, pe deasupra și o îndatorată: Șefa DNA, Codruța Kovesi. Livia Stanciu merge la Codruța Kovesi la o cafea și i se plânge de una care o șantajează. Codruța Kovesi îi sare în ajutor (...)*

Psnews (27.05.2015) - Tăriceanu răspunde atacurilor și lansează acuzații grave la adresa PNL. Președintele Partidului Liberal reformator, Călin Popescu Tăriceanu, în cadrul unui comunicat de presă remis PSnews, a făcut o serie de precizări suplimentare referitor la speculațiile apărute în spațiul public în urma scrisorii pe care i-a trimis-o marți președintelui României. Tăriceanu oferă argumente suplimentare care să îi susțină demersul: „, România este statul din Uniunea Europeană cu cele mai multe procese pierdute la CEDO” (...) “În primul rând, cazul Marianeii Rarinca este unul tragic, dar din păcate nu este unul izolat. România este statul din Uniunea Europeană cu cele mai multe procese pierdute la CEDO și pe locul trei între statele europene, după Rusia și Turcia – conform ultimelor două rapoarte anuale ale CEDO, din 2013 și 2014. În peste 90% dintre procesele intentate statului român asupra cărora CEDO a dat o decizie în 2013 și 2014 (ultimele două rapoarte ale Curții Europene a Drepturilor Omului), s-a găsit cel puțin o violare a drepturilor omului. Deci, cazul Marianeii Rarinca, atât de vizibil în ultimele zile, atrage atenția asupra unor probleme ce tind să se generalizeze, nu izolate, privind nerespectarea drepturilor și libertăților cetățenești în România.” (...) Fostul Premier susține că nu a blamat Justiția, considerând acțiunile anticorupție „un pas necesar” și „un câștig pentru România.” „În al doilea rând, eu și colegii mei nu am blamat Justiția din România. Consider că în România, majoritatea judecătorilor și procurorilor își fac datoria cu onestitate și fac cinste profesiei lor. Mai mult, consider că acțiunile anticorupție din Justiție sunt un pas necesar și reprezintă un câștig pentru România. Este un pericol real pentru România să se încerce ascunderea abuzurilor și exceselor în spatele argumentului luptei anticorupție. Cazul Marianeii Rarinca, la fel ca multe alte cazuri de excese,

nu au nimic de a face cu lupta anticorupție. Din contră, ilustrează unde se poate ajunge atunci când puterea corupe. Scrisoarea pe care am adresat-o Președintelui României nu este un atac la adresa Justiției, ci este un semnal privind necesitatea de a îndrepta unele excese, tocmai pentru ca Justiția din România să funcționeze mai bine. (...)”

Din verificările efectuate în dosarul _____ înregistrat pe rolul T. _____ Bu _____, rezultă următoarele:

Prin rechizitoriul r _____ al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a corupției a fost trimisă în judecată, în stare de arest, inculpata Rarinca Mariana, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de șantaj prevăzută de art. 207 alin. (2) și alin. (3) Cod penal cu aplicarea art. 13¹ din Legea nr.78/2000.

Prin sentința penală nr. _____ din _____, T. _____ B. _____ a dispus condamnarea inculpatei Rarinca Mariana, la pedeapsa de 3 ani închisoare, cu suspendarea sub supraveghere a executării acestei pedepse.

Prin decizia penală nr. _____ din _____, C. _____ de A. _____ B. _____ a admis apelul declarat de inculpata Rarinca Mariana, a desființat, în parte, sentința apelată și rejudecând, în fond, în temeiul art.17 alin.2 raportat la art.16 alin.1 lit. b) C. pr. pen., a dispus achitarea inculpatei Rarinca Mariana sub aspectul săvârșirii infracțiunii de șantaj prevăzută de art.207 alin.2 și 3 C. pen. cu aplicarea art.13¹ din Legea nr.78/2000, a constatat că inculpata a fost reținută și arestată preventiv în perioada 10.06.2014-18.12.2014; a dispus restituirea către inculpata Rarinca Mariana a bunurilor confiscate cu ocazia percheziției domiciliare.

Prin încheierea din 10.06.2014, pronunțată în dosarul nr. _____ T. _____ B. _____ a dispus arestarea preventivă a inculpatei Rarinca Mariana pentru o perioadă de 30 zile, respectiv de la 10.06.2014 până la 09.07.2014 inclusiv.

Prin încheierea din data de 03.07.2014, judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului București, Secția I Penală, a constatat legalitatea și temeinicia luării măsurii arestării preventive față de inculpata Rarinca Mariana și a menținut arestarea preventivă a inculpatei până la următoarea verificare.

Împotriva acestei hotărâri inculpata a formulat contestație, care a fost respinsă, ca nefondată, prin încheierea nr. _____ din data de _____, pronunțată de Cî _____ de A _____ E _____, în dosarul nr. _____

Prin cererea formulată în cursul procedurii de cameră preliminară în fața instanței de fond, inculpata Rarinca Mariana a solicitat judecătorului de cameră preliminară ca, prin încheierea ce o va pronunța, să dispună înlocuirea măsurii arestării preventive dispuse în cursul urmăririi penale cu o măsură preventivă mai blândă, respectiv măsura arestului la domiciliu sau măsura controlului judiciar.

Prin încheierea din data de 25.07.2014, judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului București, Secția I Penală, a respins ca neîntemeiată cererea de înlocuire a măsurii arestării preventive cu măsura arestului la domiciliu sau a controlului judiciar.

Împotriva acestei hotărâri inculpata a formulat contestație, care a fost respinsă, ca nefondată, prin încheierea nr. _____ din data de _____, pronunțată de Cî _____ A _____ B _____, în dosarul nr. _____

Prin încheierea din data de 30.07.2014, judecătorul de cameră preliminară din cadrul T _____ B _____, a constatat legalitatea și temeinicia luării măsurii arestării preventive față de inculpata Rarinca Mariana și a menținut arestarea preventivă a inculpatei până la următoarea verificare.

Împotriva acestei hotărâri inculpata a formulat contestație, care a fost respinsă, ca nefondată, prin încheierea nr. _____ din data de _____, pronunțată de C _____ A _____ B _____, în dosarul nr. _____

Prin încheierea din data de 04.08.2014, judecătorul de cameră preliminară din cadrul T _____ B _____, a constatat legalitatea sesizării instanței, a constatat legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală, a dispus începerea judecății și a fixat termen la 26.08.2014, cu citarea inculpatei și a persoanei vătămate.

Prin încheierea din data de 26.08.2014, T _____ B _____, a constatat legalitatea și temeinicia luării măsurii arestării preventive față de inculpata Rarinca Mariana, a menținut arestarea preventivă și a respins cererea de înlocuire a

măsurii arestării preventive cu măsura arestului la domiciliu formulată de inculpată.

Împotriva acestei hotărâri inculpata a formulat contestație, care a fost respinsă, ca nefondată, prin decizia penală nr. _____ din data de 5 septembrie 2014, pronunțată de Ct _____ de A _____ Bt _____, în dosarul nr. _____

Prin încheierea din data de _____ T _____ Bt _____ constat legalitatea și temeinicia luării măsurii arestării preventive față de inculpata Rarinca Mariana, a menținut arestarea preventivă și a respins cererea de revocare și de înlocuire a măsurii arestării preventive.

Împotriva acestei hotărâri, inculpata a formulat contestație, care a fost respinsă, ca nefondată, prin decizia penală nr. _____ din data de _____, pronunțată de Ct _____ de Ar _____ Bt _____ în dosarul nr. _____

Prin încheierea din data de 19.11.2014, T _____ Bt _____ a respins cererea inculpatei de înlocuire a măsurii arestului preventiv cu măsura arestului la domiciliu, ca neîntemeiată.

Împotriva acestei hotărâri inculpata a formulat contestație, care a fost respinsă, ca nefondată, prin decizia penală nr. _____ din data de _____ pronunțată de Ct _____ de A _____ Bt _____

Față de solicitarea formulată de președintele Consiliului Superior al Magistraturii, Plenul reține următoarele:

În calitatea sa fundamentală de garant al independenței justiției, Consiliul Superior al Magistraturii apără corpul magistraților împotriva actelor de natură să aducă atingere independenței, imparțialității sau reputației profesionale a acestora.

Conform dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, în exercitarea atribuțiilor sale, "Consiliul Superior al Magistraturii are dreptul și obligația de a se sesiza și din oficiu pentru a apăra judecătorii și procurorii împotriva oricărui act care le-ar putea afecta independența sau imparțialitatea ori ar crea suspiciuni cu privire la acestea. De asemenea, Consiliul Superior al Magistraturii apără reputația profesională a judecătorilor și procurorilor".

Principiile independenței și imparțialității magistraților sunt consfințite în dispozițiile art. 124 alin. (2) și (3) și art. 132 alin. (1) din Constituție, art. 2 alin. (3) și art. 3 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 3 alin. (2) din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea nr. 328/2005 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

Conform acestor texte de lege, justiția este unică, imparțială și egală pentru toți, iar judecătorii sunt independenți și se supun numai legii. Procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității, al imparțialității și al controlului ierarhic, sub autoritatea ministrului justiției. Judecătorii sunt independenți, se supun numai legii și trebuie să fie imparțiali. Procurorii se bucură de stabilitate și sunt independenți, în condițiile legii. Judecătorii și procurorii trebuie să-și exercite funcția cu obiectivitate și imparțialitate, având ca unic temei legea, fără a da curs presiunilor și influențelor de orice natură.

Referiri privind aceste principii se regăsesc și în reglementările internaționale, astfel:

- Principiile fundamentale referitoare la independența magistratului, adoptate la Milano în anul 1985 și confirmate de Adunarea Generală a ONU, precizează în cuprinsul pct. 1 că „independența magistraturii trebuie garantată de către stat și enunțată în Constituție sau altă lege națională, iar toate instituțiile guvernamentale sau altele trebuie să o respecte”. În cadrul acelorași principii, la cuprinsul pct. 2 se menționează că „sistemul juridic va decide în problemele care îi sunt înaintate imparțial, pe baza faptelor și în conformitate cu legea, fără vreo restricție, influență incorectă, sugestie, presiune, amenințare sau interferență, directă sau indirectă, din orice parte sau pentru orice motiv”.

- Convenția de la Havana pentru prevenirea crimei și tratamentul delicvenților, adoptată la Congresul VIII al Organizației Națiunilor Unite prevede la pct. 4 că „statele veghează ca procurorii să-și îndeplinească atribuțiile profesionale în deplină libertate, fără a face obiectul unor intimidări, hărțuiri, fără a suferi ingerințe nefondate și fără a li se angaja, în mod nejustificat, responsabilitatea civilă, penală sau de altă natură”.

- Recomandarea (94) 12 a Comitetului de Miniștri al statelor membre privind independența, eficiența și rolul judecătorilor, adoptată la 13 octombrie 1994, care, dorind

să promoveze independența sistemului judiciar, a elaborat mai multe reguli cu valoare de principiu. Una dintre acestea vizează obligația statelor de a lua toate măsurile necesare pentru a respecta, promova și proteja independența judecătorilor. Documentul prevede că sensul de „independența judecătorilor” nu se referă exclusiv la judecători, ci acoperă sistemul judiciar în întregime.

- Recomandarea nr. (2000) 19 a Comitetului Miniștrilor către statele membre privind rolul Ministerului Public în sistemul judiciar penal (adoptată de Comitetul Miniștrilor la 6 octombrie 2000, la a 724-a reuniune a delegaților miniștrilor), care la pct. 11 prevede că „statele trebuie să ia măsuri corespunzătoare astfel încât membrii ministerului public să-și poată îndeplini atribuțiile fără ingerințe nejustificate”.

- Raportul Singhvi către Comisia drepturilor omului a ONU din 1987 (pct. 75), precizează că „principiile independenței și imparțialității sunt pietrele de fundament ale motivării și legitimității funcției judiciare în orice stat”.

Independența nu este un privilegiu în interesul propriu al magistraților, ci în interesul statului de drept și al celor care caută și doresc înfăptuirea justiției. Aceasta îi este conferită magistratului în vederea protecției drepturilor persoanelor care apelează la justiție pentru a li se face dreptate și constă în responsabilitatea magistratului de a convinge, nu prin forța principiului autorității, ci a argumentelor raționale, temeinice, constituind astfel un mijloc de a asigura și păstra încrederea publicului în sistemul judiciar.

Astfel cum a fost analizată, prin raportare la factorii de presiune ce o pot influența, independența a fost definită ca fiind capacitatea magistratului de a decide măsuri, conform legii, fără nicio intervenție (influență) externă, capacitatea de a conștientiza factorii externi ce influențează sau creează aparența unei influențe, precum și capacitatea de a respinge factorii de natură externă ce influențează sau creează aparența unei influențe.

Conform Recomandării (2010) 12 a Comitetului de Miniștri către statele membre cu privire la judecători, scopul independenței, astfel cum este prevăzut în articolul 6 al Convenției, este de a garanta fiecărei persoane dreptul fundamental de a fi examinat cazul său în mod echitabil, având la bază doar aplicarea dreptului și fără nici o influență

nepotrivită.

Independența judecătorilor trebuie să fie considerată ca o garanție a libertății, a respectării drepturilor omului și a aplicării imparțiale a legii. Imparțialitatea și independența judecătorilor sunt esențiale pentru a garanta egalitatea părților în fața instanțelor. Sub rezerva respectării independenței lor, judecătorii și sistemul judiciar trebuie să mențină relații de muncă constructive atât cu instituțiile și autoritățile publice implicate în gestionarea și administrarea instanțelor, cât și cu profesioniștii ale căror atribuții sunt legate de activitatea judecătorilor, pentru a permite o justiție efectivă și eficientă. Trebuie luate toate măsurile necesare pentru a respecta, proteja și promova independența și imparțialitatea judecătorilor. Legea trebuie să prevadă sancțiuni împotriva persoanelor care încearcă să influențeze judecătorii într-un mod nepotrivit.

În cazul în care comentează deciziile judecătorești, executivul și legislativul trebuie să evite criticile care ar submina independența puterii judecătorești sau ar slăbi încrederea publicului în justiție.

Principiul independenței justiției presupune independența fiecărui judecător în parte în exercitarea funcțiilor judiciare. Judecătorii trebuie să ia decizii în mod independent și imparțial și să poată acționa fără niciun fel de restricții, influențe nepotrivite, presiuni, amenințări sau intervenții, directe sau indirecte, din partea oricărei autorități, fie chiar autorități judiciare.

Având în vedere că imparțialitatea și independența judecătorilor sunt asigurate nu numai prin eliminarea intervențiilor directe pe parcursul soluționării unei cauze, ci și prin garantarea independenței sistemului judiciar în ansamblul său, condiție necesară asigurării dreptului la un proces echitabil, în acest scop trebuie eliminată orice intervenție inadecvată a celorlalte puteri în activitatea de judecată (mai mult, puterile executive și legislative au sarcina de a nu adopta măsuri susceptibile de a pune în pericol independența judecătorilor).

Așa cum se reține în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, deși limitele criticii admisibile sunt mai mari în cazul funcționarilor publici sau al politicienilor, se face distincție între situația acestora din urmă și cea a magistraților, atât din punct de vedere al posibilităților reduse ale judecătorilor de a reacționa, ca urmare a

obligațiilor de discreție și reținere impuse de propriile reguli de conduită, cât și din perspectiva rolului special al puterii judiciare în societate și necesității protejării magistraților de atacuri denigratoare, de natură a aduce atingere încrederii cetățenilor în justiție (hotărârile în cauzele Prager și Oberschlick contra Austriei, din 26 aprilie 1995, De Haes și Gijssels contra Belgiei din 24 februarie 1997).

Actul concret de înlăptuire a justiției nu poate constitui un subiect de dezbatere publică, motivat de faptul că este atributul exclusiv al judecătorului și procurorului.

Justiția, în statul de drept, este socotită o putere pe lângă celelalte puteri ale statului (art. 21 și art. 124 din Constituția României). Pentru aceasta este necesar să existe anumite garanții față de celelalte puteri ale statului pentru a se evita politizarea și pentru a crea independența și imparțialitatea magistratului.

Art.1 pct. (4) din Constituția României consacră expres principiul separației puterilor legislativă, executivă și judecătorească.

În considerarea acestui principiu reprezentanților celorlalte puteri, respectiv legislativă și executivă, nu le este permisă exprimarea unor opinii cu privire la calitatea actului de justiție și a celor care-l înlăptuiesc.

Potrivit aceluiași principiu al separației puterilor în stat, un reprezentant al uneia din celelalte două puteri, nu are dreptul să extrapoleze nemulțumirile referitoare la instrumentarea unei anumite cauze, asupra întregului sistem judiciar.

În măsura în care se procedează astfel, persoana care face astfel de afirmații aduce inevitabil, atingere principiului constituțional al separației puterilor în stat, cu consecința afectării prestigiului justiției și implicit a independenței și reputației magistraților.

Raporturile dintre legislativ, executiv și puterea judecătorească sunt condiționate de respectarea principiului independenței magistraților și supunerii lor numai legii.

Tocmai din această perspectivă și a rolului de garant al independenței justiției, conferit de lege Consiliului Superior al Magistraturii, această instituție este chemată, în exercitarea atribuțiilor prevăzute de art. 30 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, să apere judecătorii și procurorii împotriva oricărui act care le-ar putea afecta independența și imparțialitatea și de le apăra reputația profesională.

De asemenea, în virtutea libertății de exprimare și a rolului care este atribuit presei într-o societate democratică, jurnaliștii au posibilitatea de a pune în discuția publicului aspecte care țin de buna funcționare a autorităților și, implicit, a puterii judecătorești.

Pe de altă parte, puterea pe care o deține presa, urmare a impactului major asupra publicului larg pe care îl au comentariile și aprecierile jurnaliștilor, nu trebuie să fie utilizată în scopul denigrării persoanelor vizate sau discreditării autorității reprezentate de acestea.

În acest sens, în mod constant, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat că garanția libertății de exprimare oferită de Convenție este subordonată condiției ca cei în cauză să acționeze cu bună credință, în sensul de a furniza informații exacte și demne de credit cu respectarea deontologiei jurnalistice (Radio France și alții contra Franței; Colombani și alții contra Franței; Bladet Tromsø și Stensaas contra Norvegiei, Stângu și Scutelnicu contra României).

În același sens, art. 21 din Rezoluția nr. 1003 (1993) a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei privind etica jurnalistică stipulează că ziaristica nu trebuie să denatureze informația adevărată, imparțială și opiniile oneste, nici să le exploateze în scopuri proprii, în încercarea de a crea sau modela opinia publică, deoarece legitimitatea sa se bazează pe respectul efectiv al dreptului fundamental al cetățenilor la informație. În acest sens, legitimitatea ziaristicii investigative depinde de corectitudinea opiniilor exprimate și este incompatibilă cu campaniile ziaristice organizate pornind de la poziții prestabilite.

Dreptul la liberă exprimare, prevăzut de art. 30 din Constituție, nu poate fi exercitat cu încălcarea principiilor independenței magistraților și supunerii lor numai legii, principii consfințite de art. 124 alin (3) și art. 132 alin. (1) din legea fundamentală.

Plenul reține că scrisoarea publică, mai sus menționată, adresată Președintelui României de către un număr de cinci membri ai Senatului României, la data de 25.05.2015, printre semnatori aflându-se și președintele acestei instituții, domnul Călin Popescu-Tăriceanu, în contextul pronunțării deciziei definitive de achitare a doamnei Mariana Rarinca, conține următoarele afirmații:

1. În cuprinsul acestei scrisori se arată că *”Doamna Rarinca, un cetățean fără influență ori legături politice, a fost arestată pe nedrept și cu sfidarea oricăror garanții constituționale de către Direcția Națională Anticorupție, condusă de Laura Codruța Kovesi, în urma unui denunț calomnios făcut de președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, Livia Stanciu”*.

Se reține că pasajul menționat din scrisoare a fost interpretat de mass-media în aceeași manieră.

Plenul apreciază că afirmația din scrisoare, potrivit căreia *”Doamna Rarinca, ..., a fost arestată pe nedrept și cu sfidarea oricăror garanții constituționale de către Direcția Națională Anticorupție, condusă de Laura Codruța Kovesi, în urma unui denunț calomnios făcut de președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, Livia Stanciu”*, este realizată printr-o interpretare subiectivă a faptelor, acreditându-se ideea că Direcția Națională Anticorupție a dispus arestarea preventivă a doamnei Rarinca Mariana, că nu au fost respectate garanțiile impuse de Constituția României în această materie, iar denunțul făcut de președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție ar fi unul calomnios.

Din verificările efectuate de Inspekția Judiciară, rezultă că situația concretă este diferită de cea care a fost prezentată în conținutul scrisorii trimise Președintelui României de către cei cinci senatori.

Plenul reține că arestarea preventivă a doamnei Rarinca Mariana s-a dispus printr-o încheiere a judecătorului de drepturi și libertăți din cadrul Tribunalului București, Secția I penală. De asemenea, contestația formulată de doamna Rarinca Mariana împotriva acestei hotărâri a fost respinsă de către judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Curții de Apel București, Secția a II-a penală.

De asemenea, doamna Rarinca Mariana a formulat cerere de înlocuire a măsurii arestării preventive cu măsura arestului la domiciliu sau a controlului judiciar, respinsă de către judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Tribunalului București, Secția I penală, soluție menținută în calea de atac de către judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Curții de Apel București, Secția a II-a penală.

Totodată, din verificările efectuate, rezultă că judecătorul de cameră preliminară și de fond, până la pronunțarea hotărârii de condamnare, în cinci rânduri a menținut

arestarea preventivă a doamnei Rarinca Mariana și a respins cererea de înlocuire a măsurii arestării preventive cu măsura arestului la domiciliu, toate aceste hotărâri fiind menținute în calea de atac de către judecătorii Curții de Apel București.

Prin urmare, asupra măsurilor preventive dispuse în cazul doamnei Rarinca Mariana s-au pronunțat patru judecători de la Tribunalului București, Secția I penală și cinci judecători din cadrul Curții de Apel București, atât de la Secția I penală cât și de la Secția a II-a penală.

Rezultă, fără dubiu, că afirmațiile reprezentanților puterii legislative au indus atât Președintelui României, cât și opiniei publice, informația falsă potrivit căreia Direcția Națională Anticorupție ar fi dispus arestarea preventivă a doamnei Rarinca Mariana.

De asemenea, nu sunt reale nici afirmațiile potrivit cărora arestarea s-a dispus *"cu sfidarea oricăror garanții constituționale"* întrucât, din verificările efectuate în cauză, rezultă că soluționarea propunerii de arestare preventivă s-a făcut în prezența doamnei Rarinca Mariana, aceasta a fost asistată de un avocat ales, a fost ascultată de către judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Tribunalului București, Secția I penală, procurorul a fost prezent la dezbaterile cauzei, iar după luarea măsurii, doamnei Rarinca Mariana i s-au adus la cunoștință motivele pentru care s-a dispus arestarea preventivă, i s-a comunicat în scris dreptul de a contesta măsura și dreptul de a solicita revocarea sau înlocuirea arestării cu o altă măsură preventivă și imediat după luarea măsurii arestării preventive, judecătorul de drepturi și libertăți, prin avocatul ales, a încunoștințat despre această măsură un membru al familiei, astfel că au fost respectate toate garanțiile prevăzute de Constituția României și art. 225 și următoarele din Codul de procedură penală.

Plenul reține că nu sunt reale nici afirmațiile din scrisoare potrivit cărora arestarea s-a dispus *"în urma unui denunț calomnios făcut de președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, Livia Stanciu"*, întrucât nu s-a stabilit de către organele abilitate că denunțul/plângerea doamnei Livia Stanciu ar avea un asemenea caracter.

Dreptul de a formula denunțul sau plângerea, modalități de legale de sesizare, garantate chiar de Convenția Europeană a Drepturilor Omului, îl au toate persoanele, deci și președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție. Faptul că doamna Livia Doina

Stanciu a formulat un denunț/plângere împotriva doamnei Rarinca Mariana, iar în urma cercetărilor efectuate de către procurori a fost trimisă în judecată pentru comiterea infracțiunii de șantaj, fiind condamnată în prima instanță la pedeapsa închisorii cu suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei, după care a fost achitată în calea de atac a apelului, nu conduce la concluzia că denunțul/plângerea doamnei Livia Stanciu ar avea un caracter calomnios, atâta timp cât nu s-a stabilit în mod neechivoc acest lucru de către organele abilitate ale statului.

2. Afirmția din scrisoare potrivit căreia „... Există în acest moment atât suspiciunea rezonabilă, cât și indicii temeinice că Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție și Procurorul Șef al Direcției Naționale Anticorupție au utilizat abuziv întregul dispozitiv al puterii represive a statului împotriva unui cetățean obișnuit doar pentru atingerea unui interes privat de natură patrimonială” acreditează ideea că președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție și procurorul-șef al Direcției Naționale Anticorupție pot utiliza oricând, în mod abuziv, puterea represivă a statului împotriva oricărui cetățean și că, în această speță, s-a urmărit un interes privat, de natură patrimonială.

Acest pasaj din scrisoare a fost interpretat și de o parte a mass-media în același sens.

În urma verificărilor efectuate, rezultă că aceste susțineri nu se confirmă în niciun fel, întrucât cercetarea penală s-a efectuat în conformitate cu dispozițiile Codului de procedură penală, cauza fiind înregistrată pe rolul T. B. la data de formându-se dosarul nr. T. B.

a dispus condamnarea inculpatei Rarinca Mariana, la pedeapsa de 3 ani închisoare, cu suspendarea sub supraveghere a executării acestei pedepse, iar prin decizia penală nr. 733 din 20.05.2015, C de A B. a dispus achitarea doamnei Rarinca Mariana.

Așadar, tocmai din faptul că instanța de fond a dispus condamnarea doamnei Rarinca Mariana într-o cauză unde calitatea de persoană vătămată o avea președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar instanța de apel a dispus achitarea, dovedește independența și imparțialitatea de care se bucură judecătorii în momentul de față,

persoanele cu funcții de conducere în cadrul sistemului judiciar neavând nicio pârghie legală să intervină în procesul decizional al judecătorului, atribuțiile acestora având un caracter administrativ.

De asemenea, nu sunt reale nici afirmațiile că *"Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție și Procurorul Șef al Direcției Naționale Anticorupție au utilizat abuziv întregul dispozitiv al puterii represive a statului.... doar pentru atingerea unui interes privat de natură patrimonială"*, întrucât în cadrul procesului penal doamna Livia Doina Stanciu nu s-a constituit parte civilă și prin urmare, nu se poate susține că prin condamnarea doamnei Rarinca Mariana aceasta ar fi urmărit avantaje patrimoniale.

3. În scrisoare se cere Președintelui României de a folosi *".... atât instrumentele constituționale și legale de care dispuneți, cât și autoritatea morală inerentă instituției Președintelui României pentru a le înlătura, prin demitere ori prin demisie, din funcțiile pe care le ocupă în mod nedemn pe doamnele Livia Stanciu și Laura Codruța Kovesi....."* și de a utiliza *"..... poziția pe care o aveți în Consiliul Superior al Magistraturii prin efectul atribuțiilor dumneavoastră constituționale pentru a solicita Consiliului declanșarea unei anchete disciplinare pe numele celor doi magistrați, pentru a determina dacă aceștia mai îndeplinesc condițiile profesionale și morale pentru a activa în magistratură"*, acreditându-se astfel ideea că Președintele României poate dispune excluderea din profesie a unor magistrați.

Pasajul de mai sus din scrisoare a fost interpretat și de mass-media în același sens.

Aceste susțineri nu pot fi reținute, deoarece judecătorii și procurorii sunt eliberați din funcție doar în cazurile expres și limitativ prevăzute de art. 65 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin decret al Președintelui României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii.

Prin urmare, numai Consiliul Superior al Magistraturii poate propune Președintelui României eliberarea din funcție a unui magistrat, în condițiile strict determinate de Legea nr. 303/2004, Președintele României neavând astfel de atribuții.

4. Afirmația din scrisoare că *"...Avem în cazul Rarinca dovada scandalooasă și peremptorie a modului abuziv în care unii magistrați, chiar de cel mai înalt nivel, recurg la practica arestului*

preventiv în temeiul unor bănuieli a căror rezonabilitate nu poate fi argumentată” induce în rândul opiniei publice ideea că magistrații care solicită sau care se pronunță asupra măsurii arestului preventiv procedează în mod abuziv, în afara dispozițiilor legale.

Aceste afirmații nu sunt reale, întrucât Codul de procedură penală stabilește în detaliu, cine și în ce condiții poate formula propunerea de arestare preventivă a unei persoane, procedura care trebuie urmată în acest caz, persoanele și instanțele competente să soluționeze astfel de cereri, precum și căile de atac ce pot fi exercitate împotriva acestei măsuri.

Plenul apreciază că un caz particular, cum este cel al doamnei Rarinca Mariana, nu poate constitui un motiv suficient și rezonabil pentru a face astfel de afirmații, întrucât acestea au drept consecință afectarea independenței întregului sistemul judiciar, cu consecințe extrem de grave la adresa statului de drept, mai ales atunci când aceste afirmații sunt făcute de către Președintele Senatului României, care conform legii deține a doua demnitate în stat.

Din analiza afirmațiilor făcute în scrisoarea publică adresată Președintelui României de către un număr de cinci membri ai Senatului României, la data de 25.05.2015, dezbătute ulterior în mass-media, rezultă că, fără argumente plauzibile, se acreditează ideea că sistemul judiciar se află la discreția unor persoane cu funcții de conducere, care pot acționa după bunul plac, fără respectarea normelor legale, doar pentru realizarea unor interese private de natură patrimonială, iar arestarea preventivă se dispune de către Direcția Națională Anticorupție, fără a fi respectate toate garanțiile prevăzute de Constituția României și de Codul de procedură penală.

Or, pentru a-și îndeplini în mod corespunzător atribuțiile, magistrații au nevoie de încrederea opiniei publice, iar această încredere poate fi afectată, atât de afirmații de genul celor analizate, dar mai ales de modul de redare, interpretare și comentare în mass-media a acestora, în maniera la care s-a făcut referire anterior, ce pun la îndoială integritatea morală, independența, imparțialitatea, prestigiul judecătorilor și procurorilor, precum și credibilitatea justiției, ca sistem, fiind de natură să influențeze, în mod negativ, opinia publică cu privire la integritatea magistraților în cauză și să-i discrediteze,

afectându-le astfel reputația profesională.

În raport de considerentele de mai sus, Plenul reține că afirmațiile din scrisoarea publică a celor cinci senatori, între care și președintele Senatului României, afirmații dezbătute ulterior în mass-media, reprezintă o deformare a realităților de fapt, de natură să inducă atât ideea unei funcționări anormale și incorecte a sistemului judiciar, cât și, prin solicitările adresate de către senatorii menționați Președintelui României, aparența unei ingerințe a puterii legislative și puterii executive în puterea judecătorească, motiv pentru care apreciază că afirmațiile formulate în condițiile menționate sunt de natură să producă un impact negativ asupra credibilității sistemului judiciar, cu consecința afectării independenței și integrității magistraților.

Față de cele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 30 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, și art. 75 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți;

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII HOTĂRĂȘTE

Art.1 - Afirmațiile făcute în scrisoarea adresată Președintelui României de un număr de cinci membri ai Senatului României (domnii Călin Popescu-Tăriceanu, Daniel Barbu, Petru Ehegartner, Ioan Ghișe și Nicolae Nasta), precum și afirmațiile ulterior făcute în contextul pronunțării deciziei definitive de achitare a doamnei Mariana Rarinca sunt de natură să aducă atingere independenței sistemului judiciar.

Art.2 - Emiterea unui comunicat de presă de către Biroul de informare publică și relația cu mass-media din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, în sensul concluziilor notei Inspecției judiciare.

Art.3 - Prezenta Hotărâre nr. 658/22.06.2015 se comunică Inspecției Judiciare.

Dată în București, la data de 22 iunie 2015

Președinte
Judecător Marius Bădea TUDOSE

